

draget til en Forpagter, og hvor jo ogsaa uægtelig Forpagteren for sin Forpagtningstid faar den allervæsentligste Nytte af Anlægget, hvormod Eieren først paa et senere Tidspunkt faar nogen økonomisk Interesse deraf. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvilke Motiverne have været til den foretagne Ændring, men jeg gaar ud fra den Forudsætning, at de have været at dele lige mellem de paagældende interesserede Parter. Saaledes har jeg for mit Vedkommende opfattet det, og fra det Synspunkt kan jeg ikke sige, at der kan indvendes Noget imod, at Forpagteren ogsaa erlægger sin Andel af Udgifterne til et Anlæg, hvoraf han høfter væsentlig Nytte. — Med Hensyn til, hvad der blev anført af den ærede 4de Landsrådsmand for 7de Kred (Hauerslev) skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at det maa grunde sig paa en Misforståelse af, hvad jeg har sagt, idet han nemlig har opfattet en Ytring af mig saaledes, som om jeg skulde have ment, at i en nær Fremtid kunde der ikke ventes noget Jernbaneanlæg i Sjælland. Det er ikke Tilfældet, det har jeg ikke sagt. Naar der igjen bliver Spørgsmaal om at fremsætte Lovforslag til Fortsættelse af vor Jernbanebygning, som forhaabentlig vil ske inden Udløbet af den Tid, da de i dette Lovforslag nævnte Jernbaner ere færdige, forsaavidt Lovforslaget bliver til Lov, saa tvivler jeg ikke paa, at der paa et saadant Lovforslag ogsaa vil findes Forslag om Jernbaneanlæg i Sjælland, og at der da vil blive Spørgsmaal om den Bane, som han navnlig knyttede sine Bemærkninger til, Lange—Silkeborgbanen. Forsaavidt Banestrækningen fra Herning til Skjern bliver anlagt, vil jeg ansæ det for at være en naturlig og velbegrundet Udvikling af Jernbaneforholdene i Sjælland, om Lange—Silkeborgbanen blev anlagt og fulgte efter, fordi derved først den ellers gennem temmelig ufrugtbare Dele af Landet førte Tverbane Silkeborg—Herning—Skjern saa vil blive et godt Forbindelsesmiddel fra den nordøstlige Del af Sjælland til Esbjerg Havn. Det er altsaa Misforståelse af mine Ord, hvis det ærede Medlem har troet, at jeg skulde have ytret, at jeg ikke tænkte paa Udvikling af Jernbaneanlægene i Sjælland. Tværtimod er ogsaa min Opmærksomhed henvendt derpaa, og jeg kan kun tænke, at det er mine Ytringer med Hensyn til min Villie til at fremme Kommunikationsmidlerne paa Sjælland, der have kunnet give Anledning til saadan Misforståelse. Det ærede 5te Medlem for 3die Kred udtalte sig i Begyndelsen af sit Foredrag med en vis Varme og Styrke om det Urigtige i hurtig Behandling af en Sag af den Betydning som denne, en Sag, der baade havde overordentlig finantiel Betydning, og som ogsaa søgte sin Betydning deri, at den, som enhver Sag, der angaar Kommunikationsmidlerne, har Krav paa grundig Behandling. Han udtalte sig med en vis Varme om det Uoverrettede i at forlange, at et

saadant Lovforslag skulle behandles her med stort Hastværk, og at en Appel til Resolutiøns paa disse Omraader ikke var vel begrundet. Det ærede Medlem har, saavidt jeg erindrer, ikke været Medlem af dette Thing saalænge, at han har kunnet følge de Forhandlinger, som ere gaaede forud i dette Thing, og maaste heller ikke dem, som have været førte i det andet Thing, ellers vilde han ikke kunne sige, at denne Sag foreligger her som ny og uforberedt. Men selv om det ærede Medlem ikke tidligere har fundet Anledning til at følge denne Sags Fremgang og Historie, saa forekommer det mig, at indværende Samling har givet ikke ringe Anledning dertil. En Sag som denne følges jo altid, og det af ret forstaaelige Grunde, paa Grund af den Interesse, den har for hele Landet, med Interesse ikke blot af det Thing, hvori det foreligger, men ogsaa af den anden Afdeling af Rigsdagen, og Behandlingen i det andet Thing har ganske vist givet Anledning til, at Sagen kunde følges med nogen Interesse; men aften derfra finder jeg heller ikke, at den Tid, som er levnet til Behandling af Sagen, kan siges at være overordentlig kort. Den har dog nu snart foreligget 14 Dage til de Herrer's Overveelse, og jeg veed ikke, om der er nogen Grund til at antage, at den her i Thinget skulde blive gennemført med ekstraordinært forkortede Friste. Jeg tvivler ingenlunde paa, at den ærede Formand vil give Thinget god Velighed til at overveie Sagen og stille Ændringsforslag, om det skulde ønske det. Jeg for mit Vedkommende fracaaber naturligvis meget bestemt, at Ændringsforslag stilles. Lovrigt veed jeg ikke, om det ærede Medlem har nogen Grund til at tro, at Sagen skulde blive hvad man kalder forceret her igennem Thinget. Sagen forelaa efter min Mening saa klar gennem de forskellige tidligere Behandlinger, saa gennemarbejdet ogsaa fra dette Things Side, og det endelige Resultat, der foreligger i Lovforslaget her, er, sjaendt det i visse Henseender er forskjelligt fra Regeringsforslaget, som ogsaa var Landsrådsingets, dog saa nær beslægtet dermed, at det væsentlige Hovedindhold af Regeringsforslaget gjenfindes her. Det vilde ikke have været i min Tanke nu at give Afkald paa dette Things til grundig Overveelse stottede Medvirning til en Lov af denne Betydning, naar jeg ikke med Sandhed kunde sige, at der ikke er et eneste Moment i Loven, maaste med Undtagelse af Spørgsmaalet i § 5's sidste Stykke om Delingen af Hartkornsbidraget, som ikke har været Gjenstand for gjentagne Overveelser og Behandling i dette Thing. Det ærede Medlem, som mente, at Thybanen var den Lap, hvormed det hele dreiede sig, vil jeg dog sige, hvad jeg tror, at jeg glemte før, at Thybanen har, foruden Interesse i de Henseender, som jeg har anført, den særlige Interesse for mig, at jeg deri ser Godkjendelsen for de Principer for vore fremtidige Jernbanebygninger, som ere Resultatet af